

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1299/2019
05.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји, К 260/18 од 27.09.2019. године и Основног суда у Параћину Кв 321/19 од 20.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји К 260/18 од 27.09.2019. године и Основног суда у Параћину Кв 321/19 од 20.11.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји, првим ставом изреке стављено је ван снаге решење Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји К 260/18 од 08.04.2019. године, другим ставом изреке наведеног решења, приватна тужилја ББ је обавезана да плати суду на име такси за тужбу и одлуку износе од по 980,00 динара, у року од осам дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења, а ставом трећим изреке, окривљени АА је обавезан да приватној тужилји ББ надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 103.500,00 динара, све у року од осам дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Параћину Кв 321/19 од 20.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против решења Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји К 260/18 од 27.09.2019. године, у делу изреке под ставом III и против решења Основног суда у Параћину Кв 321/19 од 20.11.2019. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Ђорђе Константиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, оба правноснажна решења укине у побијаном делу и предмет врати Основном суду у Параћину, Судској јединици у

Ћуприји на поновно одлучивање и окривљеном досуди износ од 33.000,00 динара на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештења приватне тужиље и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је чланом 262. став 1. ЗКП, прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а како је у конкретном случају правноснажна пресуда којом је окривљени обавезан да сноси трошкове поступка, укинута у том делу, то суд није могао посебним решењем да окривљеног обавезе да приватној тужиљи плати трошкове поступка већ је морао да донесе нову пресуду којом би одлучио о томе ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Наиме, из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји К 260/18 од 07.12.2018. године, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, те да је истом пресудом обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка и то на име такси за тужбу и одлуку износе од по 980,00 динара, у року од осам дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да приватној тужиљи ББ надокнади трошкове кривичног поступка о којима ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 43/19 од 01.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе пуноноћника приватне тужиље ББ и браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је пресудом Кзз 576/2019 од 06.06.2019. године, захтев усвојио као делимично основан и укинуо пресуде Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји К 260/18 од 07.12.2018. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 43/19 од 01.03.2019. године у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу списе предмета вратио Основном суду у Параћину, Судској јединици у Ћуприји на поновно одлучивање, док је захтев браниоца окривљеног у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Имајући у виду да су цитираном пресудом Врховног касационог суда укинуте наведене правноснажне пресуде само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка у ком делу су списи предмета враћени првостепеном суду на поновно одлучивање, то је судија појединац првостепеног суда био овлашћен да у

поновном поступку донесе решење којим ће одлучити и о основу односно о томе ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колика је њихова висина.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, да је првостепени суд дужан да у поновном поступку након укидања правноснажних пресуда донесе пресуду, а не решење којим ће одлучити о томе ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Следствено изнетом, захтев за заштиту браниоца окривљеног АА је у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оцењен као неоснован.

Што се тиче навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је суд био дужан да одлучи и о трошковима окривљеног, који су настали након доношења правноснажне пресуде – на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 33.000,00 динара и жалби на решења од 08.04.2019. године и од 03.10.2019. године у износу од по 8.250,00 динара, те да обавезе приватну тужиљу да окривљеном надокнади ове трошкове, Врховни касациони суд налази да окривљени наведене трошкове кривичног поступка може тражити од суда правног лека у смислу одредбе члана 267. ЗКП, којом је прописано да ће дужност плаћања трошкова који настану од суда правног лека одлучити тај суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић